

Αριθ. 84—85.

Έτους Δ.

ΤΙΜΗ ΤΗΣ ΣΥΝΑΡΟΜΒΗΣ
 Έτησία, Τάλαρα Δίστηλα 6
 Εξαμηνιαία 3
 Τριμηνιαία 1 1/2

Αί συνδρομαί γίνονται ένταύθα μόνέν τῷ Γραφείῳ τῆς Εφημερίδος, εἰς ὅλα δὲ τὰ λοιπὰ μέρη τοῦ Κράτους, παρα τοῖς Ἐπιστάταις τοῦ Ταχυδρομείου.

ΓΕΝΙΚΗ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝΗΙ, ΣΑΒΒΑΤΩΙ, 14 ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Έξ Αιγίνης, 13 Δεκεμβρίου.

Τὴν 5—17 τοῦ ἐνεσιῶτος μια Ῥωσικὴ φρεγάτα φέρουσα τὸν Ἐξοχώτατον Κύριον Δὲ Ῥιβωπιέρρο· ἄραξεν ἔμπροσθεν τοῦ Πόρου εἰς τὸν ὄρμον λεγόμενον τοῦ Μοναστηρίου. Οἱ Βορειανατολικοὶ ἀνεμοὶ, οἵτινες ἀφ' ἐνὸς σχεδὸν μηνὸς δὲν ἔπαυσαν πνέοντες βιαίως, ἀποκατέστησαν τὸν διάπλου βραδὺν καὶ δύσκολον. Ὁ Κύριος Δὲ Ῥιβωπιέρρος ἀνεχώρησεν ἐκ Νεαπόλεως τὴν 15—27 Νοεμβρίου, καὶ δὲν ἐστάθη εἰμὴ ὀλίγας ἡμέρας εἰς τὸν κόλπον τοῦ Μαγαθωνησίου, ὅπου καὶ ἄραξε μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ δυνηθῆ νὰ περάσῃ διὰ ξηρᾶς μέχρι τῆς Μικεμβασίας ἢ καὶ μέχρι τοῦ Ναυπλίου. Αἱ χιόνες, αἵτινες κατ' αὐτὴν τὴν ὥραν τοῦ ἔτους καθιστῶσιν ἀβάτους τὰς ὁδοὺς τῶν ὑψηλῶν ὀρέων τῆς Λακωνίας, τὸν ἠνάγκασαν νὰ παραιτήσῃ αὐτὸν τὸν σκοπὸν. Ὁ Κύριος Ἱπουργὸς τῆς Ῥωσσίας θέλει ἀναχωρήσει, λέγεται, ὅσον ἔτι πρῶτον μὲν εἰς Σμύρνην, ἔπειτα δὲ εἰς Κωνσταντινούπολιν, ὅπου μέλλει ἐκ συμφώνου μὲ τοὺς Πρέσβεις τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας, καὶ ἐπὶ τῶν βάσεων, αἵτινες θέλουσι ἀποφασισθῆ ἀπὸ τὸ ἐν Λονδίῳ συμβούλιον, νὰ τελειώσωσι τὰς διαπραγματεύσεις τὰς ἀναγομένας εἰς τὴν ὀριστικὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλλάδος.

Μέχρι τῆς 15 τοῦ Νοεμβρίου τίποτε ἀκόμη δὲν ἐγνωρίζετο οὔτε ἐν τῇ Γαλλίᾳ, οὔτε ἐν τῇ Ἰταλίᾳ, περὶ τῆς ἐκβάσεως τῶν συνδιαλέξεων τοῦ συμβουλίου τούτου. Ἄς πιστεύσωμεν τώρα ἐκείνους, οἵτινες πρό τιμῶν ἡμερῶν μᾶς ἔλεγον μετὰ μεγίστης βεβαιότητος περὶ πρωτοκόλλου τῆς 26 Ὀκτωβρίου καὶ ἄλλων πράξεων πλείστου λόγου ἀξίωι διὰ τὴν μέλλουσαν τύχην τοῦ τόπου τούτου.

Προθυμούμεθα νὰ κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας μας λεπτομερείας τινὰς περὶ τοῦ πλοῦ, τὸν ὅποιον ἀρτίως ἔκαμεν ὁ Ἐξοχώτατος Κυβερνήτης.

Ἡ Α. Ε. ἐπέβη ἐν Ναυπλίῳ τὴν 27 τοῦ Νοεμβρίου ἐπὶ τῆς φρεγάτας Ἑλένης. Ὁ ὑπασπιστὴς στρατηγὸς Γεράρδος τὸν συνώδευσεν. Τὴν 28 καὶ 29 ὁ Κυβερνήτης ἐμποδίσθη ἀπὸ τοὺς ἐναντίους ἀνέμους εἰς τὰ παραλία τῶν Σπετσῶν καὶ Ἰδρας. Τὴν 30 ἀπέβη εἰς τὴν ξηρὰν κατάντικον τῆς τελευταίας ταύτης νήσου κατὰ τὸ μέρος τὸ λεγόμενον Περιβόλαν, καὶ διέβη εἰς Πόρον, ὅθεν τὴν 3 τοῦ Δεκεμβρίου ἀνεχώρησεν ἐπὶ τῆς Ῥωσικῆς κορβέτας Ναυρίου.

Τὴν 4 ἄραξεν εἰς τὸν ὄρμον τῶν Ἀμπελακίων, καὶ τὴν

ἐπαύριον μετέβη εἰς τὴν κωμόπολιν τῆς Σαλαμίνος, ὅπου ἦσαν συνηθροισμένα διάφορα σώματα τοῦ στρατεύματος τῆς Ἀνατολικῆς Ἑλλάδος, καθὼς καὶ οἱ πρώτιστοι τῶν ἀρχηγῶν, οἵοι ὁ Κριεζώτης, ὁ Χριστόδουλος Χατζῆ Πέτρου, Διοβουνιώτης, Χατζῆ Χρήστος κτλ, κτλ. Στρατιῶται καὶ ἀρχηγοὶ ὤρμησαν εἰς ὑπάντησιν τοῦ Κυβερνήτου, ὅχι ἀφίοντες στασιωτικὰς φωνὰς, ὡς τινες ἐκ τῶν ξένων μηχανορράφοι εἶχον ἴσως ἐναεβρυθῆ, ἀλλὰ μὲ τὴν ἔκφρασιν τῆς πλέον εὐλικρινοῦς χαρᾶς φέροντες εἰς τὸν Προστώτα τῆς πολιτείας ἀλλεπάλληλα τεκμήρια ἐμπιστοσύνης καὶ σεβασμοῦ. Ἡ ἐμφάνισις αὐτοῦ ἐσυγγύσε τοὺς ὀλίγους ἐνόχους σκευωροὺς, οἵτινες ὄργανα ὄντες καὶ αὐτοὶ δυσμενείας τινός, τὴν ὅποιαν δὲν εἶναι ἴδιον ἡμῶν νὰ κατονομάσωμεν, ἠγωνίζοντο δι' ἐπιβούλων εἰσπηγήσεων νὰ παρασύρωσι τὸν στρατιώτην. Καὶ τώρα δὲ, καθὼς πάντοτε, τὸ στρατεῦμα δὲν ἐκωφώθη εἰς τοὺς λόγους τῆς τιμῆς καὶ τοῦ πατριωτισμοῦ. Μετ' οὗ πολὺ τὰ ἐν Σαλαμῖνι συνηγμένα στρατεύματα θέλουσι μεταρρυθμισθῆ, καθὼς ἤδη μετερρυθμίσθησαν καὶ τὰ τῆς Αὐτικῆς Ἑλλάδος.

Τὴν 6 καὶ τὴν 7 ὁ συνταγματάρχης Π. Γ. Ρόδιος, ἔκτακτος ἐπιθεωρητὴς, ἔκαμεν ἐκ νέου ἐξέτασιν τῶν διχοφύρων σωμάτων, καὶ τὴν 8 ἤρχισεν ἡ πληρωμὴ τῶν καθυστερησάντων μισθῶν.

Τὴν δὲ ἐπαύριον ὁ Κυβερνήτης ὑπέβη εἰς Πόρον, καὶ ἐκεῖθεν ἦλθεν εἰς Ἰγυῖαν, ὅπου καὶ μένει, ὡς φησίνεται, διὰ τὴν παρουσίαν τοῦ Κυρίου Δὲ Ῥιβωπιέρρο.

— Τὴν 9 τοῦ ἐνεσιῶτος ἄραξεν εἰς τὸν ὄρμον τῆς Αἰγίνης Ῥωσικὴ φρεγάτα ἐλθοῦσα ἐκ Μάλτας διὰ 16 ἡμερῶν.

ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΕΞΟΧΩΤΑΤΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΝ

ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ὁ ὑποφαινόμενος παρακαλεῖ τὴν Σεβαστὴν Κυβέρνησιν ὅστε νεύουσα νὰ ἀποδεχθῆ μικρὰν πρὸς τὸ ἔθνος προσφοράν του, ἣτις εἶναι τὸ τετρακισμὸν Γαλλικὸν σύγγραμμα τοῦ παρικλεοῦς τῆς Ἐκκλησιαστικῆς παιδείας Καλλμέτου, ἐπιγραφὴν ἔχον « Λεξικὸν Ἱστορικὸν, Κριτικὸν, Χρονολογικὸν, Γεωγραφικὸν, καὶ Φιλολογικὸν τῆς Γραφῆς » ἐκδομένου εἰς τὰ 1730 ἐν Παρισίαις, πλεμισμένον μὲ τριακωσίας

εικόνας, καὶ ἄξιον διὰ τὸ σπάνιον τῆς ἐκδόσεως νὰ πρόκει-
ται εἰς κοινὴν ὠφέλειαν.

Μένω μὲ βαθύτατον σέβας.

ἘΝ ΝΑΥΠΛΙῶ, τῆ 18 Νοεμβρίου 1829.

Ἐλάχιστος δοῦλος

Ἐμμ. Ρενιέρης.

Ἄρ. 07. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΚΥΒΕΡΝΗΤΗΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Πρὸς τὸν Κύριον Ἐμμανουὴλ Ῥενιέρην.

Ἐπειδὴ τὸ τετράτομον λεξικὸν τῆς Ἱερᾶς Γραφῆς τοῦ Κυ-
ρίου Καλμὲτ, ἀπόκειται σοι χάρις παρὰ τῶν ὁμογενῶν σου,
εἰς ὄφελος τῶν ὁποίων ἐπρόσφερες τὸ ἀξιόλογον τοῦτο σύγ-
γραμμα.

Μαρτυρεῖται δέ σοι ἐπισημῶς καὶ παρὰ τῆς Κυβερνήσεως
ἡ ἐξαίρετος ὑπόληψις καὶ τιμὴ, τὴν ὁποίαν ὀφείλει εἰς
τοὺς κοινωφελεῖς καὶ φιλοκάλους πολίτας.

ἘΝ ΝΑΥΠΛΙῶ, τῆ 23 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Κυβερνήτης

I. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν καὶ τῆς Δημοσίου
Παιδείσεως Γραμματεὺς
N. ΧΡΥΣΟΓΕΛΟΣ.

Ἄκατάπαυστος ὑπῆρξεν ἡ μέριμνα, τὴν ὁποίαν
ἡ Κυβέρνησις καταβάλλει ὑπὲρ τῆς εὐτυχίας τῶν
γενναίων στρατιωτῶν, οἵτινες ἔφερον ἐντίμως τὰ
ὄπλα πρὸς ὑπεράσπισιν τῆς πατρίδος. Καίτοι περι-
κυκλουμένη ἀπὸ παντοειδεῖς δυσκολίας καὶ ἐμποδιζο-
μένη εἰς τὸν δρόμον τῆς ἀπὸ τὴν ἔνδειαν καὶ τὸ
ἀβέβαιον τῶν χρηματικῶν αὐτῆς πόρων, ἔκαμεν
ὅμως μεγίστας θυσίας ὑπὲρ τῶν ἐλαφρῶν στρατευ-
μάτων. Ἐστοχάσθη δὲ, καὶ εὐλόγως, ὅτι εἰς ἀρμο-
διωτέρους καιροὺς ἠθέλε δυνηθῆναι νὰ δώσῃ εἰς αὐτὰ
βαθμηδὸν ὀργανισμὸν καταλληλότερον εἰς τὴν
ἔφεσιν καὶ τὰς χρεῖας τοῦ ἔθνους.

Αἱ ἐλπίδες, τὰς ὁποίας εἶχε συλλάβει ἡ Κυβέρ-
νησις, ἀρχίζουν νὰ πληρόνωνται κατὰ τὸν πλεόν
εὐχάριστον τρόπον.

Μόλις παρήλθον τινες ἑβδομάδες ἀφ' ὅτου ἀπε-
φασίσθη ἡ μεταρρύθμισις τῶν χιλιάρχων, καὶ ἐσχη-
ματίσθησαν ἤδη πέντε τάγματα κατὰ τὸ νέον σχέ-
διον. Τὴν 16 τοῦ Νοεμβρίου ἔδωκαν τὸν ὄρκον, καὶ
ἔλαβον τὰς σημαίας. Ἴδου δὲ ἡ περιγραφὴ τῆς τε-
λετῆς ταύτης, τὴν ὁποίαν ἤδη ἐλάβομεν καὶ προθυ-
μούμεθα νὰ τὴν κοινοποιήσωμεν εἰς τοὺς ἀναγνώστας
μας.

Ἐκ Ναυπάκτου, 16 — 23 Νοεμβρίου.

Σήμερον περὶ τὴν ἑδεκάτην ὥραν τὰ νωστὶ ἐνταῦθα
ὀργανισμένα πέντε τάγματα εὐρισκόντο συνηθροισμένα καὶ
παρταταγμένα ἔξω τοῦ περιβόλου τῆς πολέως.

Ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρητῆς τῆς Κυβερνήσεως, συν-

ωδευμένος ἀπὸ τοὺς ἀνωτέρους ἀξιωματικούς τοῦ στρατεί-
ματος καὶ τὸν ναύαρχον Μιαούλην, διήλθεν ἔφιππος τὰς
τάξεις, καὶ ἐστάθη ἔπειτα ἔμπροσθεν τῆς γραμμῆς, ὅπου
ἐνταμῶθι μὲ τὸν Ἀρχιεπίσκοπον Λοιδωρικού.

Μετὰ τὴν εὐλογίαν τῶν σημαῶν ἐγένετο τουφεκισμὸς
καὶ κανονοβολισμὸς ἀπὸ τὰ κανονοστάσια τῶν περικειμένων
λόφων.

Ὁρκίσθησαν ἔπειτα οἱ ἀρχηγοὶ ἐπὶ τοῦ εὐαγγελίου,
καὶ πάλιν ἐγένετο γενικὸς πυροβολισμὸς.

Ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρητῆς παρέδωκεν εἰς τοὺς ἀρ-
χηγούς τὰς σημαίας τῶν ἰδίων ἐκάστου ταγμάτων, λέγων
εἰς καθένα ἐξ αὐτῶν ταῦτα:

« Ἐν ὀνόματι τοῦ Ἐξοχωτάτου Κυβερνήτου σὲ ἐμπι-
στεύομαι τὴν σημαίαν ταύτην φέρουσαν ἔμβλημα τὸν
Σταυρὸν. Θέλεις τὴν φυλάξει πιστῶς διὰ τὴν τιμὴν τῆς
Πατρίδος, διὰ τὴν τιμὴν σου καὶ διὰ τὴν τιμὴν τοῦ τάγ-
ματος, τοῦ ὁποίου ἡγεῖσαι. »

Μετὰ τοὺς λόγους τούτους ὁ Πληρεξούσιος Τοποτηρη-
τῆς ἐφίλησε τοὺς ταγματάρχας· τὰ δὲ στρατεύματα καὶ
ὄλοι οἱ παγεστηκότες ἀνεφώνησαν τρίς, Ζήτω ὁ Κυβε-
νήτης!

Τρίτος πυροβολισμὸς τῶν κανονοστασίων καὶ τῶν του-
φεκίων, καθὼς καὶ τῆς φρεγάτας Ἑλλάδος, ἐσήμανε τὴν
ἀνάκλησιν. Ὁ δὲ Πληρεξούσιος Τοποτηρητῆς ἀνέβη πάλιν
ἐφ' ἵππου, καὶ τὰ στρατεύματα διέβησαν ἔμπροσθεν του
διὰ νὰ ὑπάγουν εἰς τὰ σκηνώματά των.

Τὰ πέντε ταῦτα τάγματα μέλλουν ὁσονούτω νὰ ὑπά-
γουν εἰς τὰς διαφόρους Δέσεις τῆς Δυτικῆς Ἑλλάδος, διὰ
ν' ἀλλάξωσι τὰ στρατιωτικὰ τμήματα, τὰ ὁποῖα τὰς φυ-
λάττουσιν ἀκόμη. Ἐκεῖνα δὲ θέλουσιν συναθροισθῆναι εἰς Ναύ-
πακτον διὰ νὰ ὀργανισθῶσι καὶ αὐτά.

— Ἡ μεταρρύθμισις τῶν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Ἑλλάδι
χιλιάρχων ἐπεπιστεύθη εἰς ἐπιτροπὴν ἐπὶ τοῦτο διορισμέ-
νην παρὰ τῆς Κυβερνήσεως, ἣτις ἤρχισεν εἰς Ἐλευσίνα
τὰς ἐργασίας της.

Ἐφεξῆς θέλομεν ἐκδῶσαι τὰ ψηφίσματα καὶ διατάγ-
ματα τὰ ἀναγόμενα εἰς μέτρον, τοῦ ὁποίου ἡ ἔκθεσις θέλει
προξενῆσαι εἰς τὴν ἐπικράτειαν καὶ εἰς τὸ στράτευμα αὐτὸ
ἀποτελέσματα εὐτυχέστατα.

Παρακατετέθησαν εἰς τὴν βιβλιοθήκην τοῦ Ὁρφανοτρο-
φείου 30 ἀντίτυπα τῆς Ἠθικῆς τοῦ διδασκάλου Κυρίου
N. Βίμβρα, 15 τῆς Γραμματικῆς αὐτοῦ, καὶ 15 ἕτερα τῆς
περὶ Συντάξεως αὐτοῦ πραγματείας. Προτέφερε δὲ τὰ πονή-
ματα ταῦτα ὁ συγγραφεὺς εἰς τὴν Κυβέρνησιν, ἐπὶ σκοπῶ
τοῦ νὰ διανεμηθῶσιν εἰς τοὺς μαθητὰς, οἵτινες εὐδοκιοῦν
διὰ τὴν φιλομάθειάν των.

Ὁ ἐπίσκοπος Τριταντίου, ὅστις ζήλω κινούμενος ἐξέδω-
κε τὴν Ὁρθόδοξον Ὁμολογίαν τῆς Πίστεως
τοῦ ἀρχιεπισκόπου Εὐγενίου, ἔπεμφεν ἀρτίως εἰς τὸν πρό-
εδρον τῆς τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἐπιτροπῆς ἀντίτυπά τινα
τοῦ πονήματος τούτου.

Ὁ Κύριος Σπυρίδων Σκοῖφος Σμυρναῖος ἔδωκεν εἰς τὸ
ἐθνικὸν Μουσεῖον κεφαλὴν ἑκ μαρμαρέου δεικτοῦ, μέγεθος
ἔχουσαν φυσικὴν, καὶ εὐρεθῆσαν εἰς Μούζαν. Ἐκ τοῦ χα-
ρακτῆρος καὶ τοῦ ἀναδήματος τῆς κεφαλῆς εἰκάζεται ὅτι
εἶναι ἀγάλματος τιμὸς αὐτοκρατορίας Ῥωμαίας.

Πρὸ ἐνὸς ἤδη χρόνου ἐσύστησαν σχολεῖον ἄλληλοδιδασκτικὸν οἱ κάτοικοι τῆς νήσου Ἀμοργοῦ διὰ συνδρομῆς τῶν ἱερῶν πατέρων τῆς ἐκεῖ μονῆς τῆς Παναγίας Χορζεβίτισσας. Οἱ ἐπίτροποι τῆς σχολῆς Κύριος Γεράσιμος Φοστέρης, Καλλίνικος Στεφανίδης, Ἰωσήφ Θεολογίτης, Δημήτριος Γαβρᾶς, Ἀντώνιος Χιότινης, καὶ Ἀντώνιος Χ. Π. Τζάνε, καταβάλλουσι πάντας φροντίδας φιλοτιμούμενοι ἢ αὐξήσωσι καὶ βελτιώσωσι τὰ πρὸς τὴν κοινὴν ἐκπαίδευσιν τῆς νεολαίας τῆς νήσου ἐκείνης μέσα. Ἐωσὺ δὲ συστηθῆ τὸ Ἑλληνικὸν σχολεῖον διὰ τοὺς προβιβαζομένους μαθητὰς, ὁ Κύριος Κοσμάς ἱερομόναχος ἀνέλαβεν αὐτοπροαιρέτως νὰ διδάσκη εἰς αὐτοὺς ἀμισθὶ τὴν Ἑλληνικὴν γλῶσσαν. Εὐεργετῶν οὕτω τοὺς συμπολίτας του εὐρίσκει τὴν ἀντιμισθίαν εἰς τὴν εὐχαρίστησιν τῆς συνειδήσεώς του, καὶ εἰς τὴν τιμὴν καὶ τὸν ἔπαινον τῶν ἀνθρώπων.

Ἐκ Σπετσῶν, 9 Δεκεμβρίου.

Τὸ Ἀγγλικὸν κώττερον Ὀεῖτα διοικούμενον παρὰ τοῦ Μίστερ Στόξ, ταχύπλουτον τοῦ ναυάρχου Μάλκολμ, ὑπάγον ἐκ Ναυπλίου εἰς Πάρον μὲ ἀνθρώπον τοῦ Ναυάρχου ὀνομαζόμενον Μίστερ Ὀουκταί, ἐπὶ ἐπεροῦτε διὰ νυκτὸς πηλυσίον τῆς νήσου μας, καὶ ἐμελλε νὰ γυρῆσιν τὰ πανία του πρὸς τὴν Θάλασσαν, ἐρρίφθη ἀπὸ τὸν ἀνεμὸν ἐπάνω εἰς τὴν ξηρὰν τὴν παρὰ τὸν λιμένα κειμένην.

Εὐθὺς ὡς ἐννοήθη εἰς τὴν νήσον τὸ γεγονός, ὁ λιμενάρχης Κ. Ν. Μυλωνᾶς μὲ πολλοὺς ναῦτας, τῆς νήσου ἔδραμον νὰ δώτωσι χεῖρα βιηθείας, ἀλλὰ διὰ τὸ σκότος τῆς νυκτὸς ὑπῆρξεν ἀδύνατον νὰ σώσωσι τότε τὸ πλοῖον, ἀν καὶ ἤγρωσθησαν ἕως τὸ μεσονύκτιον.

Τὴν ἐπιούσαν συνδεδυθεὶς ὁ λιμενάρχης μὲ δύο ἄλλους πλοιοάρχους τῆς νήσου τὸν τε Κ. Ἀνάργυρον Λεμπέστην καὶ τὸν Κ. Γ. Μργιαλῆν, οἵτινες ἐπρότφεραν τὰς λέμβους τῶν καὶ τὰς γούμιας τῶν μὲ τὰς ἀγκύρας καὶ ἄλλα σχολινὰ ἀναγκαῖα, ἐξέσυραν τὸ πλοῖον πρὸς τὸ μεσημέριον, καὶ τὸ παρέδωκαν εἰς τὸν Μίστερ Στόξ, ὅστις εὐχαριστήθεις μεγάλως ἀνεχώρησε χθὲς τὴν νύκτα εἰς τὸν προῖοισμὸν του.

Τὸ πλοῖον δὲν ἐδοκίμασεν ἄλλην βλαβὴν εἰμὴ ὅτι ἐσυντρίφθησαν τὰ βελόνια τοῦ πηδαλίου του, τὰ ὅποια καὶ ἀνενεώθησαν ἐνταῦθα.

Ἡ φυτεία τῶν γεωμηλῶν, τὴν ὁποίαν ἐφρόντισε νὰ εἰσάξῃ ἀπ' ἀρχῆς ἡ Κυβέρνησις, δὲν ἐτελεσφόρησεν ἐπίσης εἰς ὅλους τοὺς τόπους· ἐπρεπε διὰ τοῦτο νὰ παρατηρηθῆ ἡ φύσις τῆς γῆς, ἡ ἐποχὴ καὶ ὁ τρόπος τῆς καλλιέργειας, καὶ διὰ τοῦτο διέταξεν ἡ Κυβέρνησις τὴν φυτείαν αὐτῶν εἰς διαφόρους ἐπαρχίας, καὶ εἰς διαφόρους καιροὺς.

Ἡ πεῖρα ἀπέβη εὐτυχὴς εἰς τὴν πεδιάδα τῆς Μοθώνης, κατὰ τὰς ὁποίας ἔδωκε πληροφορίας ὁ Προσωρινὸς Διοικητὴς τῶν Μεσσηνιακῶν φρουρίων.

Τὰ φυτευθέντα τὴν 15 Φεβρουαρίου εἰς ἐκεῖνα τὰ μέρη ὄχι μόνον ἐκαρποφόρησαν περισσότερο ἀπὸ τὰ γεωργηθέντα τὴν 15 τοῦ αὐτοῦ καὶ τὴν 30 Μαρτίου, ἀλλὰ καὶ ὑπόκεινται ὀλιγώτερον εἰς σήψιν. Ὁ τρόπος τῆς καλλιέργειας, τὸν ὁποῖον ὑπέδειξαν εἰς τοὺς γεωργοὺς οἱ φιλόκαλοι Γάλλοι, εἶναι ὁ ἀκόλουθος.

Μετὰ μίαν ἀροτρίασιν τῆς γῆς, ἔσπειραν εἰς κομμάτια τὰ γεωμηλὰ εἰς τοὺς αὐλακας, σκεπάσαντες αὐτὰ μὲ ὀλίγην γῆν· ἀφοῦ ἐβλάστησαν καὶ αὐξήσαν ὀλίγον, τὰ περιέχουσαν ἀφήσαντες ἀσκεπεῖς μόνας τὰς κρυφάς· μετὰ τριάκοντα ἡμέρας ἔκαμν τὸ αὐτὸ, καὶ εἰς διάστημα τριῶν μηνῶν ἐτελεσφόρησαν ἀξιόλογα χωρὶς κάμμίαν ἄλλην καλλιέργειαν.

Ἀπὸ τὰς παρατηρήσεις τοῦ Προσωρινοῦ Διοικητοῦ, φαίνεται ὅτι ἡ λιπαρὰ γῆ, μετρίας ὑγρότητος, ὁποία εἶναι τῶν ἐπαρχιῶν τῆς Μεσσηνίας, τοῦ Ἄργους καὶ πολλῶν ἄλλων, στέργει μάλιστα τὸ φυτὸν τοῦτο· τὸ ἐναντίον, ἡ ἀμμώδης καὶ πολὺ ξηρὰ· διότι τὰ φυτευθέντα εἰς τοιαύτην γῆν, ἀστόχησαν διόλου. Ἔργον τῶν Διοικητῶν εἶναι νὰ κάμωσι τοιαύτην ἀπόπειραν ἕκαστος εἰς τὴν ὁποίαν διοικεῖ ἐπαρχίαν, καὶ νὰ κοινοποιῇ τὰς παρατηρήσεις του, διὰ νὰ βελτιωθῆ εἰς τὴν Ἑλλάδα ἡ καλλιέργεια τῶν γεωμηλῶν, τοσοῦτον ἀξιολόγου προϊόντος διὰ τοὺς ἐνδεεῖς λαοὺς.

Ἀναγινώσκωμεν εἰς τὸν Ταχυδρόμον τῆς Γαλλίας ὑπ' Ἀρ. 303, ἀπὸ γράμματος ἰδιαιτέρου ἐκ Νεοκάστρου, τὰ ἑξῆς.

Ἐλάδομεν χθὲς εἰδήσεις ἀπὸ τὰ μέλη τῆς Ἐπιστημονικῆς Ἐπιτροπῆς, τὰ ὅποια μένουσιν ἐν τῇ Ἑλλάδι. Καθὼς σᾶς πρὸς ἐγχαίνα, οἱ Κύριοι Βλουέτος, Ραδοισέριος καὶ Ποιρῶτος ὑπάγουσιν νὰ ἐπισκεφθοῦν τὴν Κορινθίαν, τὴν Ἀχαιοὺς καὶ Ἡλιδα, καὶ μετὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν Φέλουσιν ἀναχωρήσει. Ὁ δὲ Κύριος Βορῆς τοῦ Ἁγίου Βικεντίου συνδεδυμένος ἀπὸ τὸν Κύριον Δεσπερῶ μόνον, γράφει ἐξ Αἰγίνης, ὅτι φέλει τελειώτει εἰς δέκα πέντε ἡμέρας τὴν εἰς τὰς νήσους περιήγησίν του. Φαίνεται ὅτι οἱ Κύριοι οὗτοι εἶδον μὲ μεγίστην περιέργειαν εἰς τὸ κέντρον τῆς Νήξου ἐν ἄντρον τοῦ Διὸς, περὶ τοῦ ὁποίου οὐδεὶς τῶν περιηγητῶν ὠμίλησε δι' ἐξοδικῶς· εὖρον, λέγουσιν, αὐτὸ ὠραιότερον καὶ μάλιστα εὐρυχωρότερον παρὰ τὸ τῆς Ἀντιπάρου, εἰς τὸ ὅποιον καὶ αὐτὰ καταβήσαν. Ἡ δὴλος δὲν τοῦ, ἔδειξεν ἄλλο εἰμὴ ἀσβεστοπῆξιν ὕλην ἐκ τῶν μνημείων αὐτῆς· ἄλλο δὲν ἐμείνεν εἰμὴ ἐρείπια. Ὁ Κύριος Βορῆς τοῦ Ἁγίου Βικεντίου, ἀφοῦ ἐξείτασε μετ' ἀκριβεστάτης προσοχῆς τὸ ἐν Μήλῳ μεταλλεῖον τοῦ Δεῖου, δοξάζει, φαίνεται, ὅτι ἐμπεριέχεται ἐν αὐτῷ σπέρμα ἠφιστίου κρατῆρος ὅλον ἐν ἐνεργείᾳ, τὸ ὅποσον δὲν φέλει βραδύνει νὰ ἐκτραγῆ. Ἐξίσον ἐπίφρονον εἶναι, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ σοφοῦ τούτου, μὴ ἀνοίχῃ ἐντὸς ὀλίγου νέος κρητῆς ἐν τῇ νήσῳ Σαντορήνῃ. Τὰ Μέθανα, ἡ Ἐπίδαυρος, ἡ Κόρινθος, τὰ Μέγαρα καὶ ἡ Σαλαμῖν εἶναι οἱ μόνοι τόποι, τοὺς ὁποίους δὲν ἐπεσκεψέθη τὸ ἐπιστημονικὸν σῶμα.

Ὁ Κύριος Φρετῆς, ἀνήκων εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τοῦ Κυρίου Βλουέτου, καὶ περὶ τοῦ ὁποίου ἀπὸ πολλοῦ δὲν ἐλάδομεν εἰδήσεις, ἀνεφάη τέλος πάντων εἰς Μοθώνην, ὅθεν ἀνεχώρησεν εἰς Αἰγίνα, διὰ νὰ ὑπάγῃ μετὰ τοῦ Κυρίου Τρεζέλ, τοῦ μόνου ὁμοῦ ἐτι ἐν τῇ Ἑλλάδι ἐκ τῶν μελῶν τῆς τάξεως τοῦ Κυρίου Διδοῦ, νὰ περιέλθωσιν εἰς τὴν Λεσβίδα καὶ νὰ ἀναχωρήσωσιν ἔπειτα εἰς τὴν Γαλλίαν.

Ποικίλα.

Περὶ τοῦ ὕψους τῶν τῆς Πελοποννήσου ὄρεων.

Ἐκ γράμματος τοῦ Κυρίου Πεητερίου, λοχαγοῦ εἰς τὸ βασιλικὸν σῶμα τῶν σχεδιογράφων τὸ μετὰ τῆς στρατιᾶς συναποσταλὲν ἐν Πελοποννήσῳ.)

Ἴδου τὰ ὕψη ὄρεων τινῶν ἐν Πελοποννήσῳ τῶν ὑψηλοτέρων καὶ ἄλλων τινῶν ἀξιολόγων μερῶν, τὰ ὅποια εὔρον γεωδαισικῶν καταμετρήσεων, καὶ τῶν ὁμοίων βεβαιῶν ἀκρίβειαν, παρεκτὸς τοῦ ὕψους τῆς Τριπολιτσᾶς, τὸ ὅποιον ἐμπροσθεῖ νὰ εἶναι ἐσφαλμένον ἀπὸ 20 περιῶπου μέτρα.

Ὁ Ταύγετος	2417 μέτρα.
Τὸ ὄρος Ζυρία, τοπάλαι Κυλλήνη, παρὰ τὰ Τρεῖς καλά	2360
Ζαγοῦρα, Ἄγχιος, πρὸς Ἄρκτον τῆς Τριπολιτσᾶς	1980
Μαλεῦον τῆς Λακωνίας, μεταξὺ Ἁγίου Πέτρου καὶ Πραστοῦ	1940
Μαλεῦον, τοπάλαι Ἀστεμίσιος	1775
Ἡ πόλις Τριπολιτσᾶ	680
Λάρισσα, ἀκρόπολις τοῦ Ἄργους	290
Παλαμῆδιον τῆς Ναυπλίας	226
Λόφος τῆς Τύρινθος	31

„ Τὰ ὑψηλὰ ταῦτα βουνὰ δὲν σχηματίζουσι μεμονωμένα ὄρη, ἀλλ' ἀνήκουν εἰς ζυγοὺς, οἵτινες εἶναι καὶ αὐτοὶ ὑψηλότατοι. Ὁ εἷς ἐξ αὐτῶν, παραδείγματος χάριν, ἀρχεῖται ἐκ τῆς Ζυρίας, ἣτις μὲ φαίνεται ὅτι εἶναι ὁ ἀρμός τῶν τῆς Πελοποννήσου ζυγῶν, διέρχεται διὰ τῶν δύο Μαλεῦων, καὶ φθάνει ἕως εἰς τὸ ἀκρωτήριον Μαλέαν. „

Ὁ λοχαγὸς Γοττέριος κατὰ τὰς ἐν τῇ Ἑλλάδι ὑδρογραφικὰς περιηγήσεις του ἐπροσδιόρισε τὸ ὕψος ὄλων τῶν κυριωτέρων βουνῶν τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ὁ δὲ πίναξ τῶν ὕψων τούτων ἐδημοσιεύθη εἰς τὴν Ἑγκυκλοπαιδικὴν Σύνοψιν (Revue Encyclopedique) τοῦ 1824 ἢ 1825.

Εἰς ἐφημερίδα τινὰ τοῦ Λονδίνου ἀναγγέλλεται ὅτι ἐκδίδεται ἰσονούτω σύγγραμμα τοῦ Σίρ Σίδνεϋ Σμιθ, εἰς τὸ ὅποιον συμβουλεύει ἐκ νέου τὴν Κυβέρνησιν νὰ προσηλώσῃ τὸν νοῦν τῆς εἰς τὸ παλαιὸν σχέδιον τοῦ νὰ ἐνωθῇ ἡ Μεσόγειος μετὰ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης, καὶ κάμνει ἐν αὐτῷ ἀρμοδίας προτάσεις. Ὁμιλῶν δὲ καὶ περὶ τῆς Μελίτης ἐν τῷ αὐτῷ πονήματι ὁ συγγραφεὺς, ἀποδεικνύει ὅτι ἡ νῆσος αὕτη εἶναι λείψανον τῆς πάλαι ποτὲ καταποντισθείσης Ἀτλαντίδος νήσου.

Ἐξεδόθη ἐν Λονδ. ὑπολογισμὸς τις πολλὰ ἐκτεταμένος περὶ τῶν δαπανῶν τῆς πόλεως ταύτης, ἐκ τοῦ ὅποιου συναγεται ὅτι ἀπὸ τοῦ 1781 ἔτους ἡ πόλις ἐξώδευσεν εἰς μὲν εὐεργητικὰ καταρτήματα 60.261 Λίτρας Στερλίγγας,

εἰς δὲ βελτιώσεις κοινῶν πραγμάτων 55,556, καὶ εἰς ἄλλα δημόσια ἀντικείμενα 28,662 Λ. Σ.

Πράξις Δικαστικῆς.

Ἄρ. 1499.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Κήρυγμα.

ΤΟ ΠΡΩΤΟΚΑΝΤΟΝ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΝ ΤΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ
ΤΗΣ ΑΡΓΟΛΙΑΟΣ.

Ὁ Ἀργύρης Καραβίδας τοῦ ποτὲ Θεοχάρη ἐκ Καστουρίας ἐπαρουσίασε σήμερον εἰς τὸ Δικαστήριον τοῦτο ἀναφορὰν τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας, διὰ τῆς ὁποίας ἐπισυνάπτων πέντε ἔγγραφα καὶ προβάλλων καὶ τρεῖς μάρτυρας πρὸς ἀποδείξιν τοῦ ὅτι αὐτὸς, ὁμοῦ μὲ ἕνα ἄλλον ἀδελφὸν του ὀνομαζόμενον Διαμαντῆν καὶ μίαν ἀδελφὴν του ὀνομαζομένην Νίτσαν εἶναι κληρονόμος τοῦ ἐν Ναυπλίῳ κατὰ τὸν Σεπτέμβριον μῆνα τοῦ 1828 ἔτους ἀποθανόντος ἀδελφοῦ του Χατζῆ Ἀθανασίου Καραβίδα, ἐξαιτεῖται νὰ ἀναγνωρισθῇ καὶ χορηγηθῇ πρὸς αὐτὸν τὸ δικαίωμα τοῦ νὰ παραλάβῃ τὴν περιουσίαν τοῦ διαληφθέντος Χατζῆ Ἀθανασίου, διὰ νὰ γῆν μερισθῇ μετὰ τῶν συγκληρονόμων του, ὧν ἐσφωδιασμένους μὲ ἐπιτροπικὸν ἔγγραφον ἀπὸ μέρους τῆς ἀδελφῆς του, καὶ τοῦ υἱοῦ τοῦ εἰς Βελιγράδιον ἀποδημοῦντος ἀδελφοῦ του Διαμαντῆ.

Προσκαλοῦνται λοιπὸν ὅποιοσδήποτε ἔχη μερίδα ἢ δικαίωμα πηγάζον ἀπὸ ὅποιοσδήποτε νόμιμον τίτλον ἐπὶ τῆς περιουσίας τοῦ μακαρίτου Χατζῆ Ἀθανασίου Καραβίδα, νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον αὐτοπροσώπως ἢ δι' ἐπιτρόπου, ἐντὸς τοῦ διαστήματος τεσσαράκοντα συναπτῶν ἡμερῶν ἀρχομένων ἀπὸ τῆς διὰ τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος τῆς Ἑλλάδος δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος κηρύγματος [stridore]. διὰ νὰ προβάλλῃ τὰς ἀντιθέσεις του, εἰδὲ μὴ, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῆς προθεσμίας ταύτης τὸ Δικαστήριον θέλει προχωρήσει εἰς τὴν ἐξακολουθήσιν τῶν παρὰ τῶν νόμων διακελευομένων πράξεων, ὡς πρὸς τὴν περὶ τῆς ὀλόγος διαφορᾶν.

Τὸ παρὸν κήρυγμα θέλει δημοσιευθῇ διὰ τῆς ἐφημερίδος καὶ κηρυχθῇ διὰ τοῦ κήρυκος. Ἀντίγραφα δὲ αὐτοῦ θέλουσιν κολληθῆ εἰς τὴν Δύραν τοῦ Δικαστηρίου, εἰς τὴν Δύραν τῆς πρωτεύουσας ἐκκλησίας τῆς πόλεως ταύτης, καὶ εἰς τὸ πολυανθρωπώτερον μέρος τῆς αὐτῆς πόλεως.

Ἐν Ἀργεῖ, τὴν 27 Νοεμβρίου 1829.

Ὁ Προσωρινὸς Πρόεδρος Θ. ΣΟΥΝΤΙΑΣ.

Οἱ Συνδικασταὶ ΣΤΑΜΑΤΙΑΔΟΣ ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ

Δ. ΙΕΡΟΜΙΝΙΜΩΝ Δ. ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ

Ὁ ἐπέχων τόπον τοῦ Γραμματέως Π. Α. Κυπαρίσσης.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΤΟΥ ΑΡΙΘ. 84—85 ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΕΦΗΜΕΡΙΔΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Φιλολογία.

ᾠμαι καὶ στοχασμοὶ ἠθικοὶ τοῦ δουαὸς Ρουχεφουκώλτου, μεταφρασμένοι εἰς τὴν νεοελληνικὴν γλῶσσαν παρὰ τοῦ Βλαδιμίρου Βρυνέτου, ἐπιθεωρηθέντες καὶ διορθωθέντες παρὰ τοῦ Γ. Θεοχαροπούλου Πατρέως, διδασκάλου τῆς παλαιᾶς καὶ νέας Ἑλληνικῆς γλώσσης· μετ' Ἀγγλικὴν μετάφρασιν ἀντικρῦζουσιν. Ἐν Παρισίοις 1828, ἐκ τῆς τυπογραφίας Φερβίνου Διδύτου, εἰς 8ον, εἰς 5ΚΑ' καὶ 301 Σελίδας. Τιμὴ 6 1/2 Φράγκα.

Τὸ ἔργον τὸ τῶν φόνων πρέπει νὰ ἐλπίζωμεν ὅτι ἔπαυσε πλέον διὰ τὴν Ἑλλάδα· αὐτὴ εἰδείχθη ἀξία τῆς ἐλευθερίας· εἰς τὸ ἐξῆς ὁ νοῦς ἔχει νὰ πράξῃ τὰ λοιπὰ καὶ νὰ συμπληρώσῃ τὴν παλιγγενεσίαν τῆς. Διάφρα συγγράμματα τῶν κλατικῶν συγγραφέων μας μετεφράσθησαν εἰς τὸ νεοελληνικόν, καὶ συμβεβηκέναι ὅχι ὀλίγον εἰς τὸ νὰ ἐκπαινώσῃ εἰς τὸ ἠρωϊκὸν τοῦτο ἔθνος τὴν ἐφεσι τῶν γραμμάτων καὶ τῶν φόνων, χωρὶς τῶν ὁποίων ἡ ἐλευθερία αὐτῆ ἴσως εἴφημερον ἀγθόν. Ἄσμενοι λοιπὸν ἀναγγέλλομεν τὸ ἔργον τοῦ Κ. Βλαδιμίρου Βρυνέτου, νεανίου ἑλλημιστοῦ, ὅστις ἐντεῦθεν μᾶς δίδει νὰ ἐλπίσωμεν πάλιν εἰς τὸ μέλλον παρ' αὐτοῦ. Τὸ ἔργον τὸν δὲν ἦτο χωρὶς δυσκολίας· περικτὸς ἐκείνων, τὰς ὁποίας ἀπαντᾷ πᾶς ὅστις θέλει νὰ μεταφέρῃ σύγγραμμα ἀπὸ μιᾶς εἰς ἄλλη γλῶσσαν πάντη διαφέρουσαν κατὰ τε τὸ πνεῦμα καὶ τὰ σχήματα, ἔπρεπε εὐρῆ καὶ ἄλλας εἰς τὴν βραχυλογίαν τοῦ Ρουχεφουκώλτου, καὶ εἰς πολλὰς ἄλλας περιστάσεις ἀναγκασμένος εἰς τὴν ἀνομοιότητα τῶν ἡθῶν, τῶν ἐθίμων καὶ ἐν ἐνὶ λόγῳ τοῦ πολιτισμοῦ. Ὁ Κύριος Βρυνέτος ἠδυνήθη νὰ τὰς νικήσῃ, καὶ τὴν συγχαίρομεν.

Α. Π.

Κατὰ τινὰ ἀναφορὰν τοῦ Κυρίου Α. Ταλλανδριέρου, Γραμματέως τῆς ἐν Παρισίοις Ἑταιρίας τῆς στοιχειώδους παιδείας, ἀναγνωσθεῖσιν εἰς τὴν ἐρστεινὴν αὐτῆς συνάθροισιν, ἡ Ἀκαδημία κατέχει τὴν πρώτην τάξιν μετὰ τῶν ἔθνων, τὰ ὅποια ἐκαμν τῆς μεγαλητέρας προόδους εἰς τὴν Ἀλληλοδιδασκτικὴν μέθοδον.

Ἡ συνάθροισις ἤκουσε μετ' ἐπιμέλειαν καὶ τὰ περὶ τῆς στοιχειώδους ἐκπαιδεύσεως, τὴν ὁποίαν μετέρχονται ἐν τῇ Ἑλλάδι.

P. E.

Νεκρολογία

Στυλιανὸς Λαδόπουλος, υἱὸς τοῦ γνωστοῦ διὰ τὸν πατριωτισμὸν Γ. Λαδοπούλου, ἐτελεύτησε κατὰ τὸν παρελθόντα Δ'γουστον ἐν Γλαρέντζα.

Γρηγόριος Σουτσος, νέος πεπαιδευμένος μέλος τοῦ Ἀνεκκλήτου Δικαστηρίου, ἐτελεύτησε κατὰ τὰ μέσα τοῦ Ὀκτωβρίου ἐν Ἀργεῖ. Ἐχρημάτισε μέλος τοῦ Πανελληνίου καὶ τῆς Ἀντι-Θεσσαλίου Δικαστηρίου Ἐπιτροπῆς.

Δημήτριος Μαραμπούτης, πεντηκόνταρχος, ἐτελεύτησεν ἐν Ναυπλίῳ τὴν 25 Νοεμβρίου. Ἠγωνίσθη γενναίως εἰς τὰς μάχας τῆς Ρούμελης.

Τώρα, ὅτε οἰλιμένες τῆς Ἑλλάδος ἀρχίζουσι ἀνοίγωνται εἰς τὸ ἐμπόριον, κρίνομεν ὅχι ἰσυντελὲς τὸ νὰ δημοσιεύωμεν ἐκ διαλειμμάτων τὰς ἀφίξεις καὶ τὰς ἀναχωρήσεις τῶν πλοίων, τὰ ὅποια θύλουν συχίζεαι εἰς αὐτούς.

Ἀφίξεις πλοίων εἰς τὸν λιμένα Νεοκάστρου, ἀπὸ τὰς 24 Νοεμβρίου μέχρι τῶν 30 αὐτοῦ.

Ἀπὸ ΑΡΜΥΡΟΝ, γολέττα Ἴονικῆ, ἡ Παναγία τοῦ Σκοποῦ, πλοίαρχου Ἀναστασίου Σαρακίνη, μετὰ τάλαντα καὶ ἄλλα εἶδη ἐμπορίου.

ΚΟΡΩΝΗΝ, φαβολάτινον, ὁ Ἅγιος Γεώργιος, πλοίαρχου Γεωργίου Ψαρνοπούλου, σημαίας Ἑλληνικῆς, μετὰ πράγματα τοῦ ἐδώ Γαλλικοῦ νοσοκομείου.

ΜΟΘΩΝΗΝ, τραμπάκουλον, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, πλοίαρχου Πέτρου Σιφολάτη, σημαίας Ρωμικῆς, μετὰ κρέας ἀλατισμένον.

ΛΟΝΔΡΑΝ, βρεταντικόν, Γουλιέλμ, πλοίαρχου Δόχνη Μπόες, μετὰ σημαίαν Ἀγγλικὴν, φορτωμένον ἀπὸ διαφόρους πραγματείας.

ΜΑΑΤΑΝ, σκούερ, Καμίλα, πλοίαρχου Βίλεαμ Δουγκλῆς, μετὰ σημαίαν Ἀγγλικὴν, φορτωμένον ἀπὸ διαφόρους πραγματείας.

ΜΑΑΤΑΝ, βρεταντικόν, Ἐλένη πλοίαρχου Λουίζη Σαβόνα, μετὰ σημαίαν Ἀγγλικὴν, μετὰ διαφόρους πραγματείας.

ΜΟΘΩΝΗΝ, βρατσέρα, ἡ Παναγία Χρυσοκελαριά, πλοίαρχου Ἰωάννη Τσουκάλη, μετὰ σημαίαν Ἑλληνικὴν, φορτίον 1 ἄγκυρα, 1 γούμμενα καὶ πράγματα τοῦ ὁσπητίου.

ΚΟΡΩΝΗΝ, τραχαντήρι, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, πλοίαρχου Παναγιώτη Στραδολεῖμη, μετὰ σημαίαν Ἑλληνικὴν, φορτίον κρομμύδια.

Ἀναχωρήσεις πλοίων ἐκ τοῦ αὐτοῦ λιμένος, ἀπὸ τὰς 24 Νοεμβρίου μέχρι 30 αὐτοῦ

Εἰς ΚΡΑΝΙΔΙ, τραχαντήρι, Ἡρακλῆς, πλοίαρχου Νικολάου Κοντουράκη μετὰ χρυσοῦσι, σῆμα, καὶ σταφύδα, μετὰ σημαίαν Ἑλληνικὴν.

ΚΑΤΑΚΟΛΑΘΟΝ, βάρκα Ἴονικη, πλοίαρχου Γεωργίου Παπᾶ Γεωργοπούλου, φορτίον οὐδέν.

ΣΜΥΡΝΗΝ, βρὶκ Σκούερ, Πηκτόλ, πλοίαρχου Βαλντασάρε Βαδαλὸν μετὰ σημαίαν Γαλλικὴν, φορτίον κηρῆς, ῥόμι καὶ λοιπὰ.

ΥΑΡΑΝ, κώπτερον Ἑλληνικόν, ὁ Ταξιάρχης, πλοίαρχου Γεωργίου Γρασάνη μετὰ φορτίον πλεκτικὰ σεντόνια, μίαν γούμμεναν καὶ τρία σακκία φουτουῦται.

ΚΟΡΩΝΗΝ, φαβολάτινον Ἑλληνικόν, ὁ Ἅγιος Γεώργιος, πλοίαρχου Γεωργίου Ψαρνοπούλου, φορτίον οὐδέν.

ΜΟΘΩΝΗΝ, τραμπάκουλον, ὁ Ἅγιος Νικόλαος, πλοίαρχου Πέτρου Σιφολάτη, μετὰ σημαίαν Ρωμικὴν, φορτίον κρασί.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΙΝ, βρὶκ, Γουλιέλμ, πλοίαρχου Δόχνη Μπόες, μετὰ σημαίαν Ἀγγλικὴν μετὰ διαφόρους πραγματείας.

ΣΜΥΡΝΗΝ, σκούερ, Καμίλα, πλοίαρχου Βίλεαμ Ντουγκλῆς, μετὰ σημαίαν Ἀγγλικὴν, μετὰ διαφόρους πραγματείας.

ΖΑΚΥΝΘΟΝ, τραμπάκουλον, Ἀχιλλεὺς Ζακύνθος, πλοίαρχου Μάρκου Αἰγυκοῦνη, φορτίον κηρῆς καὶ σακκία φουτουῦται.

ΜΟΘΩΝΗΝ, βρατσέρα, ἡ Παναγία Χρυσοκελαριά, πλοίαρχου Ἰωάννη Τσουκάλη, σημαίας Ἑλληνικῆς, φορτίον οὐδέν.

ΠΟΡΟΝ, βρεταντικόν, Ἐλένη, πλοίαρχου Λουίζη Σαβόνα, σημαίας Ἀγγλικῆς, φορτωμένον διαφόρους πραγματείας.

Πίναξ στατιστικὸς τῶν Ἡγεμόνων τῆς Εὐρώπης κατὰ τὸ 1829.

Ἀνάβασις εἰς τὸν θρόνον. Ἦτον εἰς ηλικίαν ἐτῶν.

Μέλη ἀρσενικὰ τῆς ἐξ κογενείας ζῶντα.

οὐκ ἔστιν.

1	Δοῦξ τοῦ Σάξε-Αλταμβούργου	Σεπτέμβριον	1780	17	7
2	Μέγας Δοῦξ τοῦ Μεκλεμβούργ-Σχουέριν	Ἀπρίλιον	1785	28	7
3	Πρίγκιψ τοῦ Ὁχε-ζόλλερν Σιεγμάριγγεν	Δεκέμβριον	1785	23	3
4	Πρίγκιψ τοῦ Λιππε-Σχωμβούργου	Φεβρουάριον	1787	2	3
5	Μέγας Δοῦξ τοῦ Ἔσσε	Ἀπρίλιον	1790	36	10
6	Αὐτοκράτωρ τῆς Αὐστρίας	Μάρτιον	1792	24	22
7	Πρίγκιψ τοῦ Σχβαρζβούργ-Σοντερχάνζεν	Ὀκτώβριον	1794	33	5
8	Δοῦξ τοῦ Ἀνάλτ Βερμβούργου	Ἀπρίλιον	1796	28	2
9	Βασιλεὺς τῆς Πρωσίας	Νοέμβριον	1797	27	14
10	Πρίγκιψ τοῦ Λιππε Δετμόλδ	Ἀπρίλιον	1802	5	5
11	Δοῦξ τοῦ Σάξε Μήνιγγεν	Δεκέμβριον	1803	3	2
12	Πρίγκιψ τοῦ Λίχτενσλαιν	Μάρτιον	1805	44	12
13	Δοῦξ τοῦ Σάξε-Κοφούργου	Δεκέμβριον	1806	22	8
14	Πρίγκιψ τοῦ Σχβαρζβούργ-Ρουδοστάδτ	Ἀπρίλιον	1807	13	5
15	Βασιλεὺς τῆς Δανιμάρκας	Μάρτιον	1808	40	17
16	Βασιλεὺς τῆς Ἰσπανίας	Μάρτιον	1808	23	10
17	Σουλτάνος	Ἰούλιον	1808	24	2
18	Πρίγκιψ τοῦ Ὁχεζόλλερν-Ἐχιγγεν	Νοέμβριον	1810	34	6
19	Πρίγκιψ τοῦ Βαλδὲκ	Σεπτέμβριον	1813	23	7
20	Βασιλεὺς τῶν Κάτω-Χωρῶν	Δεκέμβριον	1813	41	6
21	Δευκέσσα τῆς Πάρμας	Μαΐον	1814	22	:
22	Δοῦξ τῆς Μόδενας	Ἰούνιον	1815	35	5
23	Δοῦξ τοῦ Βρουνοβίκ	Ἰούνιον	1815	10	2
24	Δοῦξ τοῦ Νασσῶ	Ἰαννουάριον	1816	23	5
25	Βασιλεὺς τοῦ Βύρτεμβεργ	Ὀκτώβριον	1816	35	19
26	Μέγας Δοῦξ τοῦ Μεκλεμβούργ-Σχουέριν	Νοέμβριον	1816	37	4
27	Πρίγκιψ τοῦ Ῥέους-Γρέιτς	Ἰαννουάριον	1817	26	2
28	Δοῦξ τοῦ Ἀνάλτ-Δεσσῶ	Αὐγουστον	1817	22	9
29	Βασιλεὺς τῆς Σβεκίας	Φεβρουάριον	1818	54	4
30	Πρίγκιψ τοῦ Ῥέους-Σχλέιτς	Ἀπρίλιον	1818	32	3
31	Μέγας Δοῦξ τοῦ Βάδε	Δεκέμβριον	1818	55	6
32	Δοῦξ τοῦ Ἀνάλτ Γκαίθβεν	Δεκέμβριον	1818	48	1
33	Λανδγραῦος τοῦ Ἔσσε-Χομβούργου	Ἰαννουάριον	1820	59	5
34	Βασιλεὺς τῆς Μεγάλης Βρετανίας	Ἰαννουάριον	1820	57	8
35	Ἐκλέκτωρ τοῦ Ἔσσε	Φεβρουάριον	1821	43	9
36	Βασιλεὺς τῆς Σαρδηνίας	Ἀπρίλιον	1821	56	1
37	Πρίγκιψ τοῦ Ῥέους-Ἐβερσδὸρφ	Ἰούλιον	1822	25	4
38	Δοῦξ τοῦ Ὀλδεμβούργου	Ἰούλιον	1823	68	5
39	Δοῦξ τῆς Λούκκας	Μάρτιον	1824	25	2
40	Μέγας Δοῦξ τῆς Τοσκάνας	Ἰούνιον	1824	26	1
41	Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας	Σεπτέμβριον	1824	67	10
42	Βασιλεὺς τῶν δύο Σικελιῶν	Ἰαννουάριον	1825	46	9
43	Βασιλεὺς τῆς Βαυαρίας	Ὀκτώβριον	1825	39	9
44	Αὐτοκράτωρ τῆς Ῥωσσίας	Δεκέμβριον	1828	29	5
45	Βασίλισσα Μαρία Δα Γλόρια	Μαΐον	1826	7	:
46	Βασιλεὺς τῆς Σαξωνίας	Μαΐον	1827	72	5
47	Μέγας Δοῦξ τοῦ Βέιμαρ	Ἰούνιον	1828	45	7
48	Πίος Ὀυδός	Μάρτιον	1829	68	1
49	Δὸν Μιχαήλ, μὴ ἀναγνωρισθεὶς, εἰς ὑπομνηματισμὸν				